

Keuze

Is het nu echt een keuze om als nieuwetijdskind geboren te worden, of is het een natuurlijk iets wat gewoon per persoon in je aanwezig is bij je geboorte. Wat is anders de motivatie om deze keuze in je leven te maken? Als nieuwetijdskind over paranormale vermogens beschikken is in een wereld stappen met vele hindernissen. Heeft het nu echt zin om in het leven paranormaal te zijn?

Het glas is bijna vol

Nieuwetijdskinderen lopen meestal met een volle rugzak rond, niet wetende wat er gebeurt met hun persoonlijkheid. Een vermoeid lichaam en een overprikkelde geest en toch een enkeling die hier buiten valt en zich toch wel staande kan houden in deze snelle en moeilijke maatschappij. Deze doelgroep kan op jonge leeftijd beschadigd raken door het continu over hun eigen ik grens te gaan. Hebben zij een keuze? Nee, ze worden zo geboren en dienen geaccepteerd te worden door de maatschappij. De laatste jaren wordt er meer aandacht aangegeven met veel moeite. De overladen geesteswereld van deze kinderen maakt continu over uren. Ook hun jonge lichamen kunnen de snelheid of verwerking niet aan en zo worden ze de buitenbeentjes op school. Via psychische instellingen krijgen zij vaak een rugzakje / stempel mee, als ADHD, ADD, PDD-nos, autisme en andere varianten. Zeker zullen er kinderen met die problemen tussen zitten. Maar enkelen vallen hier ook buiten en dezen dienen er tussen uit gepikt te worden. Een mooie manier van benaderen werkt hierbij. Eigenwaarde, hun kunnen en inzien van hun eigen bestaan dienen worden te bevorderd. Dan kunnen zij die er net buitenvallen ook een geweldige inbreng zijn in de maatschappij. De rugzak zo leeg mogelijk houden.

Hier en nu in je lichaam en geest

Dissociëren is wat veel mensen kunnen doen in de wereld van het paranormale / spirituele. Zich totaal onttrekken van de wereld die niet in realiteit bestaat (als je in je fantasie gaat hangen). Als dit wordt gezegd, voelen mensen zich regelmatig niet begrepen of worden boos. Waarom boos worden, zou je in die fantasie willen blijven hangen. De realiteit is de combi tussen het gewoon in het leven staan en het paranormale of buitenzintuiglijke waarnemingen (paranormale wereld). De zwevers zijn degenen die zich alleen bezig houden met spiritueel en paranormaal bezig zijn. Het is het foppen van je innerlijke geest. Deze gaat onwaarheden waarnemen; zolang je er zelf in gelooft wordt het ook een realiteit. Reëel is dat er een stabiliteit is tussen het werkelijke leven en het onwerkelijke leven. Zelf ben ik ook paranormaal bezig en merk op dat we het continu moeten checken op waarheden. Glij niet af naar een verzonnen werkelijkheid (fantasie), maar blij jezelf en blij reëel. Je geest moet overzicht houden. Het paranormale is een wereld die je dient te leren kennen en waarin je moet leren groeien. Zie het als van de basisschool naar het voorgezet onderwijs gaan. Ook het lichaam krijgt een reactie, omdat dit aangesloten is op je geestelijke zintuigen of lichamelijke zintuigen. De spanning moet eruit en ook je lichaam moet rust hebben om indrukken te kunnen verwerken. Doe je dit niet, dan vermoei je jezelf en dat gaat ten koste van jou kwaliteit en energie. Mocht je met het paranormale bezig zijn, dan is het belangrijk dat je iedere dag jezelf terug in de basis zet. Dit zal continu tot je dood aanwezig blijven. Onthoud hoe verder je je ontwikkelt in het paranormale, hoe meer energie het kost, de stabiliteit is zo belangrijk. De nieuwetijdskinderen zijn regelmatig vermoeid door de prikkels van hun zintuigen.

Inzichten

Tja, inzichten die krijg je iedere dag. Wat is er deze dag fout gegaan en hoe kan ik dit verbeteren. Soms zijn er dagen dat je jezelf er gewoon doorheen moet slepen. Heb je een baal dag: accepteer deze gewoon. Soms is het gewoon zo. Nieuwetijdskinderen leren van inzichten, het zijn echt praktijk mensen. Theorie gaat er toch wel wat moeilijker in dan bij de 'normale' mens. Ook eigenlijk helemaal niet raar, want nieuwetijdskinderen zijn altijd bezig met anderen om hen heen. Ze corrigeren graag, want zij zijn erg zorgzaam. Telkens stoten zij hun hoofd wel, maar hiervan kunnen zij enorm veel leren. Iedere dag krijgen zij nieuwe inzichten en soms gewoon te veel inzichten. Zoveel dat zij over hun grens gaan. Dan komt de hulpverlening op een zeker moment om de hoek kijken. Deze zullen een diagnose stellen en vaak komt dit uit op ADD, ADHD of andere vormen. Op latere leeftijd nemen de problemen meestal wel gedeeltelijk af. Onzekerheid zal altijd wel blijven, dus zorg als nieuwetijdskind altijd voor stabiliteit in je leven.

Optimisme met een focus

Optimisme van een nieuwetijdskind is er altijd wel. Zij kunnen zo positief zijn of putten uit ideeën dat het wel weer goed komt ergens. Er zullen natuurlijk ook anderen zijn die het anders zien. In het algemeen zijn het lieve en positieve mensen. Vaak verliezen zij wel hun eigen focus en dat is dus juist het struikelblok van alles wat er kan gebeuren. Weer over hun eigen grens heen gaan en helaas gaat dat ten koste van hen zelf. Dus leer de focus te verleggen naar je eigen ik persoon. De jonge nieuwetijdskinderen onder ons dienen de focus te verleggen naar het eigen kind zijn. Vaak verleggen zij de focus naar andere doelen. Zodat zij niet aan zichzelf toekomen. Nee, een nieuwetijdskind dient een kind te zijn. Maar wel in zijn eigen structuur, tot op latere leeftijd.

Wat te doen:

- Proberen op jouw manier jezelf in de wereld te zetten, 'dingen doen die jij fijn vindt'.
- Proberen jezelf te accepteren met de mogelijkheden die jij bezit.
- Je angsten stap voor stap aangaan.
- Kunnen geven en vergeven.
- Steeds sterker worden en zo flexibel mogelijk in het leven en de maatschappij staan.
- Het speelse in jezelf vinden en kunnen behouden.
- Leid je leven met telkens nieuwe uitdagingen en doelen.
- Jezelf als goed mens zien en voelen.

Gert Brouwer